

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рж гп 522/2015
22.10.2015. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бранка Станића, председника већа, Гордане Ајншпилер Поповић и Браниславе Апостоловић, чланова већа, у предмету предлагача С.Н. из В., коју заступа пуномоћник Т.С., адвокат из Л., ради заштите права на суђење у разумном року, одлучујући о жалби предлагача, изјављеној против решења Привредног апелационог суда Р4 Ст бр. 81/2015 од 20.08.2015. године, у седници већа одржаној 22.10.2015. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБИЈА СЕ као неоснована жалба предлагача и **ПОТВРЂУЈЕ** решење Привредног апелационог суда Р4 Ст бр. 81/2015 од 20.08.2015. године.

Образложење

Решењем Привредног апелационог суда Р4 Ст бр. 81/2015 од 20.08.2015. године, у ставу 1. изреке, одбачен је захтев предлагача којим је тражила да се утврди да јој је у поступку који је вођен пред Општинским судом у Лесковцу под бр. И 38/04 и Привредним судом у Лесковцу под Ст 23/10 повређено право на имовину и несметано уживање имовине из члана 58. став 1. и 2. Устава Републике Србије. У ставу 2. изреке, одбачен је захтев предлагача којим је тражила да суд обавезе Републику Србију да намири потраживање подносиоца у износу од 111.553,79 динара или 962 евра из буџетских средстава. У ставу 3. изреке, одбијен је захтев предлагача којим је тражила да се утврди да јој је у поступку који се води пред Привредним судом у Лесковцу под бр. Ст 23/10 повређено право на суђење у разумном року, те да се утврди примерена накнада због повреде истог права у износу од 300.000,00 динара, као и трошкови у износу од 60.000,00 динара.

Против наведеног решења предлагач је благовремено изјавила жалбу, побијајући га због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и због погрешне примене материјалног права.

Одлучујући о жалби предлагача, на основу члана 86. став 3. Закона о уређењу судова ("Службени гласник РС" бр. 116/08, ... 101/13), Врховни касациони суд је испитао побијано решење применом члана 386. и члана 402. ЗПП ("Службени гласник РС" бр. 72/11...55/14), у вези са чланом 30. став 2. ЗВП ("Службени гласник СРС" бр. 25/82 "Службени гласник РС", бр. 46/95....55/14),

који се примењује на основу члана 8 в. Закона о уређењу судова, те је нашао да жалба предлагача није основана.

У спроведеном поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 1, 2, 3, 5, 7. и 9. ЗПП, на које Врховни касациони суд, као другостепени суд, пази по службеној дужности, а жалбом се не указује на друге битне повреде одредаба парничног поступка из наведене законске одредбе.

Полазећи од чињенице да је према одредби члана 8а. став 1. и 2. Закона о уређењу судова, непосредно виши суд овлашћен да одлучује само о повреди права на суђење у разумном року, а не и о повреди права на имовину и несметано уживање имовине, првостепени суд је правилно одбацио захтев предлагача да се утврди да јој је у поступку који се води пред Општинским судом у Лесковцу под бр. И 38/04 и Привредним судом у Лесковцу у предмету Ст 23/10 повређено право на имовину и несметано уживање имовине.

Према одредби члана 8б став 1. Закона о уређењу судова, суд који одлучује о заштити права на суђење у разумном року може уколико утврди повреду овог права предлагачу да досуди примерену накнаду нематеријалне штете, али није надлежан да одлучује о накнади материјалне штете због неизмиреног потраживања. Стога је првостепени суд правилно одбацио и захтев предлагача за намирење потраживања предлагача у износу од 111.553,79 динара или 962 евра из буџетских средстава.

Према утврђеном чињеничном стању предлагач је поднела захтев за утврђење повреде права на суђење у разумном року дана 03.09.2014. године, о којем захтеву је одлучено решењем првостепеног суда Р4 Ст 921/14 од 17.12.2014. године, којим је утврђена повреда права предлагача на суђење у разумном року у поступку који се води пред Привредним судом у Лесковцу под бр. Ст 23/10 (Стечајни дужник ДП И. Л.) и истом суду наложено да предузме све мере како би се стечајни поступак окончао.

Дописом стечајног судије Ст 23/10 од 12.03.2015. године, упућеном стечајном управнику, стечајни судија је констатовао да је стечајног управника већ упозорила на покренуте поступке за заштиту права на суђење у разумном року, те да му уз допис доставља копије решења којима је утврђена повреда права. Закључком од 12.03.2015. године стечајни судија је наложила стечајном управнику да у року од 8 дана започне поступак продаје преосталог дела имовине и предузме радње ради бржег окончања поступка.

На основу овако утврђеног чињеничног стања правилан је закључак првостепеног суда да су у предметном стечајном поступку, после доношења решења од 17.12.2014. године, предузете одговарајуће мере ради окончања поступка, те да од доношења решења од 17.12.2014. године до подношења новог предлога предлагача за заштиту права на суђење у разумном року, нема повреде овог права.

Стога је првостепени суд правилно одбио захтев предлагача да се утврди да јој је у предметном стечајном поступку повређено право на суђење у разумном року, као и захтев за накнаду нематеријалне штете. За свој правни став првостепени суд је дао разлоге које прихвата и овај суд.

Са изложеног, а на основу члана 401. тачка 2. Закона о парничном поступку, а у вези са чланом 30. став 2. Закона о ванпарничном поступку, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци.

**Председник већа – судија
Бранко Станић,с.р.**